

"שום דבר לא יחזיר את הגלגל לאחור, אבל זה יקל על עתיד הילדים".
ההורים עם בנם הבכור
צילום: ישראל יוסף

הרגשתי כמו איוב

בני זוג מהדרום לא האמינו שזה קורה להם: הם אימצו בן וגילו שהוא סובל מאוטיזם, אחר כך אימצו ילדה וגילו שהיא סובלת מתסמונת טורט. עכשיו, בצעד נדיר, פיצתה אותם המדינה ב־700 אלף שקל

הם שוב לשירות למען הילד, שם נאמר לו כי אמה סבלה מבעיות נפשיות.

חרדת נטישה

אברהם ושולה החליטו כי למרות הזעם והכאב יעניקו לשני ילדיהם את כל מה שרק אפשר. אבי, 48, אורח עובד צה"ל, נטל את כספי הפיצויים בעקבות יציאתו לגמלאות והשקיע אותם בטיפול בילדים. ביחד עם קבוצת הורים לילדים אוטיסטים החל אברהם להתרוצץ בין תורמים ולאסוף כסף להקמת כפר קטן למתבגרים אוטיסטים באזור הדרום. בחורש שעבר הגשים את חלומם והכפר נחנך. בימים הקרובים ייצא ירון מהבית ויעבור להתגורר בכפר, שם יזכה למסגרת חמה ותומכת. נועה, 19, כועסת בדרכה שלה על השניוני ומסר בת לדבר עם אחיה. "היא כנראה לא רוצה שהוא יעזוב", מסביר אברהם. "היא בחרת נטישה והיא כועסת עליו".

כאילו שלא ספג מספיק, בשנים האחרונות התגלה בראשו גידול. אברהם, שחשש כי בריאותו לא תאפשר לו לטפל בעתיד בילדיו, החליט כי הגיע הזמן שמדינת ישראל תדאג לשני ילדיו המאומצים. לפני כשנה הגישו אברהם ושולה תביעת נזיקין נגד המדינה בשםם ובשם בתם לביהמ"ש המחוזי בירושלים.

באמצעות עו"ד מוטי ארד ועו"ד מיכל זמרן טענו ההורים כי המדינה העלימה מהם את מצב האמיתי של הילדה ולא דיווחה להם שאמה הביולוגית סבלה ממחלת נפש. המדינה לא הגישה כתב הגנה, אך בין הצדדים התנהל מו"מ לסיום ההליכים. באחרונה הגיעו הצדדים לפשרה לפיה יפוצו ההורים בסכום של כ־700 אלף שקל. "שום דבר לא יחזיר את הגלגל לאחור", אומר אברהם. "אבל זה יקל עליהם ועל העתיד שלהם".

ממשרד הרווחה האחראי על השירות למען הילד נמסר בתגובה: "משרד הרווחה שילם למשפחה כפי שנקבע בהסכם הפשרה. לאורך השנים קיבלה המשפחה סיוע כספי מהמשרד למימון הטיפולים המיוחדים בילדים. כאשר לטענות המשפחה, לא ניתן להגיע עליהן מטעמי צנעת הפרט".

החלה לבכות. שבועות ארוכים היא בכתה כמעט ללא הפסקה. "חשבת שהיא בוכה בגלל המעבר לבית חדש ובגלל חדרת הנטישה", משחזר אברהם. "האמנתי שהיא תתרגל, אבל זה לא עבר לה".

נועה גדלה והתברר כי היא סובלת מהפרעות קשב וריכוז. כשהגיעה לבית הספר החרף מצבה. "היא התפרצה על הסוככים אותה, היכתה את חברותיה", מספר אברהם בכאב. "אחרי השעיות רבות היא סולקה מבית הספר והועברה לבית ספר אחר, שגם ממנו הושעתה". בגיל 13 אובחנה כסובלת מפיגור

"הרגשתי שאני נמצא בתוך ערפל גדול. שאני מרחף בתוכו ולא מצליח לצאת ממנו. הכאב היה עצום. אשתי קיבלה את זה קשה מאוד ולא הפסיקה לבכות"

קל, מהתקפים פסיכוסטיים, ממחשבות שווא, מלקויות למידה ומתסמונת טורט הגורמת לטיקים מוטוריים וקוליים. "כששמעתי את האבחנה הרגשתי שהשמיים פשוט נופלים עליי", מתוודה אברהם. "התמוטטתי ובכיתי. הרגשתי כמו איוב שאלוהים נותן לו מכה ועוד מכה ומנסה אותו שוב ושוב. סיפרתי לאשתי והיא נשברה. היא כעסה עליי ששכנעתי אותה לאמץ עוד ילד".

ההורים הכואבים מצאו עצמם מתמודדים עם מציאות בלתי נסבלת שהפכה את בני תם לגיהנום. ההתנהגות הקשה של נועה השפיעה גם על אחיה. "כשהיא נכנסת להתקפי זעם היא שוברת רהיטים ומשתוללת", מתאר אברהם. "כשאחיה רואה אותה במצב הזה הוא נכנס להתקף זעם ושובר דיסקים או זוגיות ואז צריך לרוץ בין אחד לשני ולנסות להרגיע אותם". בכעסו פנה אבי

שקיבל מהעובדת הסוציאלית הוא מתקשה גם היום לשכוח. "הבאתי לה תמונה שצילמתי אותו בפורים כשהוא מחופש למלך והראתי לה אותה. אחר כך סיפרתי לה שגילו שהוא אוטיסט. ואז היא אמרה לי 'אולי תחזיר אותו ונפצה אותך בילד אחר'", הוא מספר. "לא האמנתי למה שהיא אמרה".

מאותו הרגע החליט אברהם שלא לוותר. "הוא הבן שלי, הוא לא חפץ ולא מוצר שקניתי שאפשר להחליף אותו. החלטתי שאעשה למענו הכל". אברהם אף סייע בהקמת כיתת גן מיוחדת שבה התחנך בנו. רגע אחר מאושר

במיוחד הוא לא ישכח לעולם. "פתאום הילד ניגש אליי וקרא לי 'אבא'", הוא מספר בהרגש. "חשבת שלא שמעתי טוב. פחדתי לשמוע. כשהוא חזר על זה הרגשתי כאילו קטפתי את הירח".

כשירון התקרב לגיל חמש העלה אברהם בפני אשתו את האפשרות לאמץ עוד ילד. "היא לא רצתה לשמוע על זה", הוא אומר. "היא פחדה שנאמץ עוד ילד וגם לו יהיו בעיות". לבסוף אברהם הצליח לשכנע את אשתו והזוג ניגש לשירות למען הילד וביקש לאמץ תינוקת.

עובדות השירות, מצידן, הבטיחו כי הפעם הם יקבלו ילדה בריאה. "מגיע לכם פיצוי מאית